

Pașii temeinici ai celor care vin

Prin forța lucrurilor, un spectacol al absolvenților unei promoții, aici, la Institutul de Teatru din Tîrgu Mureș, include în distribuție studenți din toți anii de studiu. Nu este vina lor, desigur, dar poate deveni meritul lor, al celor „mici” — și, uneori, chiar devine — de a se remarcă în rolurile propuse, deși sînt încă departe de a ști totul (uneori, și studenții de la teatru au curajul de a recunoaște că nu știu totul), ba chiar, cîteodată, de a-și întrece colegii aproape-absolvenți, pentru care a fost propus și jucat textul dramatic respectiv. Acesta este, în mare măsură, cazul lui Adrian Andone (anul I), care face un Janek foarte corect, sau, și mai bine, apariția (susținută și de regie) a lui Armand Calotă (anul III), pe chipul căruia numai în plină lumină se vede, discret, fardul ce nu-i mai ascunde în general bine jucata vîrstă.

REȚETA MAKROPOULOS de KAREL ČAPEK • INSTITUTUL DE TEATRU DIN TÎRGU MUREȘ, SECȚIA ROMÂNĂ • Data premierei : 4 noiembrie 1988 • Traducerea : TANTZI ECONOMU și ALEXANDRA TOADER • Regia : conf. univ. ADRIANA PIȚEȘTEANU • Scenografia : PAPP JUDIT • Muzica : FÁTYOL TIBOR • Distribuția : SUZANA MACOVEI, ION GORADA, BOGDAN COSTEA, ANDA CHIRPELEAN, CONSTANTIN CISCORT, ARMAND CALOTĂ, CRISTINELA PĂDURE, RADU OLĂREANU, ADRIAN ANDONE, GAVRIL CADARIU.

Dar, pentru că ni se propune un spectacol de absolvență, să vorbim despre cei patru studenți-actori (clasa lector univ. Constantin Doljan) ce vor termina Institutul în vara următoare și care, prin textul regizat de conf. univ. Adriana Pițeșteanu, au deschis stagiunea 1988—1989. De departe, Anda Chirpelean strălucește prin candoare. O candoare dublată, cel mai adesea, de inteligență, ceea ce face din Kristina Vitok cea mai liniștitoare prezență a spectacolului. Sigur că ea ar putea da mai mult, se și simte cum ar țîșni peste granițele, textului și uneori ale regiei, dacă n-ar avea (încă) un soi de bun-simț, poate nu întotdeauna în favoarea ei. Un fel de Traviata cu registru foarte larg face Suzana Macovei, pe rînd puștoaică și bătrînă, ușor vulgară sau doar femeie foarte inteligentă, inegală adică, ba chiar teatralizînd cu bucurie, mai ales la începutul actului II, după care, însă, obosește brusc (nu cîntăreața pe care o întrușchipează, ci actrița, care are deja personalitate). Puse față în față, cele două interpretări alcătuiesc polii întregului joc scenic, realizînd un contrast din care, cu puțin umor, s-ar fi putut naște chiar un spectacol minunat.

Ion Gorada își face conștiincios rolul, dar nu știu de ce, parcă tot nu-mi vine să cred că e în stare numai de atât ! „Revelația” se naște la Gavril Cadariu, un Doctor fals, bluffînd, îngroșînd, pe altă lungime de undă decît cea a întregului, ca un puști la prima dragoste (să i se fi părut un rol prea mic pentru un om aproape mare ?).

Pentru cei care termină, cu un minim efort actoricesc (nu discutăm metoda regizorală, foarte conștiincioasă), **Rețeta Makropoulos** ar putea deveni o formulă de a intra în (uneori), nemuritoare profesie de actor cu fruntea sus. E poate, aici, și un fel de „a trage cu piciorul”, să-ți calce pe urmă cei care vin. Iar cei care vin pășesc temeinic, unii dintre ei, de-acuma, avînd deja ce găsi în propriile urme.

Graziela BARLĂ